

## Beretning 2019

Det er både med lidt vemod og en masse forventnings-glæde, at jeg skal aflægge denne beretning.

Lidt vemod, fordi det bliver den sidste i Idom-Råsted regi, hvis bestyrelsens forslag om at fusionere med Venstre Vest bliver vedtaget.

Men også en masse forventnings-glæde, fordi jeg synes vi matcher godt med Venstre Vest, og jeg både håber og tror på, at fusionen vil føre til, at vi igen kan få en lokal repræsentant i byrådet – en repræsentant, som vel at mærke både er og skal være HELE Venstre Vests områdes repræsentant og ambassadør i byrådet.... Men det er jeg absolut ikke betænkelig ved.... på de fleste områder har vi sammenfaldende interesser, og så skal vi naturligvis ikke glemme, at en byrådspolitiker ikke KUN skal varetage sit lokalområdes interesser, men først og fremmest se på, hvad der er godt og bedst for hele Holstebro Kommune.

Vi skal ikke ønske os et byråd, hvor alle medlemmer kun interesser sig for deres eget område.

Vi skal ikke ønske os nogen, der hverken siger Ulfborg first.

Eller Idom-Råsted first!

Men tilbage til det lidt vemodige.... Forenings-kulturen har efter min mening været et bærende fundament i den måde, vi har bygget vort velfærds-samfund op. Det er igennem foreninger, den demokratiske kultur er vokset. Det er igennem foreninger, vi engagerer os i samfunds-udviklingen – både på det nære plan og på det landspolitiske plan.

Set i det lys er det naturligvis lidt trist, at vi bliver en forening mindre.

Men vi er også nødt til at tilpasse os virkeligheden. Og virkeligheden er, at befolkningsunderlaget i Idom-Råsted er for lille til, at vi realistisk set kan få valgt den

kandidat, vi stiller op til byrådet. Vi er nødt til at være en del af et større befolkningsunderlag.

Virkeligheden er desværre også, at det er blevet sværere at fastholde medlemstallet. Det er ikke in at være medlem af et politisk parti Danmark. Alle partier mister medlemmer. Jeg tror ikke, det er et udtryk for mindre interesse for samfunds-forhold, snarere at det værdi-grundlag, som de forskellige partier bygger på er blevet mere grumset.

Som det blev sagt, da jeg var ude at afsætte et nyt medlemskort: Det er svært at se forskel!

De liberale er ikke altid liberale.

Socialisterne er ikke entydigt socialister.

Engang var nærdemokrati og det nære Venstres kendetegn. Det tror jeg, vi er mange, der er i tvivl om også er tilfældet i dag.

Engang var socialister og socialdemokrater nogen, der ville stække individets frihed og overgive forvaltningen af vort liv til Staten. Det kan vi – end ikke som liberale – påstå i dag.

Så ja, det er blevet mere grumset, hvem der står for hvad.

Jeg tror vi alle oplever med jævne mellemrum at være mere enige med dem vi ikke stemmer på, end dem vi stemmer på.

Og så ender politik jo let til at blive et spørgsmål om, hvem man bedst kan li' i stedet for, om hvem der mener hvad

Men hvorfor så holde fast: Jo, jeg tror, at alle partier udspringer af nogle ideologiske grund-værdier, og at de grundværdier i et eller andet omfang afspejler retningen på den kurs, partiet sætter. Trods alt!

Som liberal synes jeg ikke kommunen eller Staten skal tage sig af alt, blande sig i alt. Jeg tror også på det personlige ansvar...vel at mærke i respekt for fællesskabet. Og i det omfang, som vi hver især ikke evner at administrere det personlige ansvar i respekt for fællesskabet, så er samfundet nødt til at regulere.

Jeg behøver vist kun at henvise til nogle trælse banksager.

Men uanset om det er Venstre eller Socialdemokratiet, der har regeringsmagten i Danmark så har de jo ikke magten alene – de er nødt til at samarbejde med dem, de sidder i Regering med og dem, der er en del af deres parlamentariske grundlag.

Uanset hvem der sidder i Regering, så er det nødvendigt at indgå kompromisser, det er det muliges kunst at enes om det bedst mulige.

Heldigvis – og jeg mener heldigvis – er der i Danmark en god tradition for samarbejde – både med dem man er næsten enige med og dem, man er meget uenige med.

Ude i Verden er der masser af eksempler på, hvordan et lille flertal tromler hen over et stort mindretal.

Jeg tror vi skal være glade for at dialog er det vigtigste demokratiske værktøj i Danmark.

Jeg kan ikke holde en beretning i 2019 uden også at omtale de forestående valg til Europa-parlamentet og til Folketinget.

Vi kan være sure på, at EU blander sig i for meget, at det er alt for fjernt og alt for bureaukratisk. Men når det er sagt, skal vi være glade for at, vi har EU.

EU har været en stabiliserende faktor i Europa. EU har udjævnet forskellene mellem rige lande og fattige lande og øget forståelsen mellem forskellige landes befolkninger. EU har øget samhandlen mellem landene og bidraget til øget velstand i alle lande.

Men lige nu er EU truet af øget nationalisme, så mit håb skal være, at vi i Danmark viser vores opbakning til EU ved at stemme til Europa-parlamentet, selv om det sommetider kan virke så fjernt, at man kan komme i tvivl om, at ens stemme betyder noget.

Så har vi Folketingsvalget. Lars Løkke har spillet ud med en sundheds-reform, som bl.a. indebærer, at regionerne skal nedlægges. Jeg vil tilstå, at jeg har lidt blandede følelser om det forslag. På den ene side har jeg aldrig haft den store begejstring for

regionerne. Jeg synes, det fra begyndelsen har været misforstået at have et folkevalgt organ, som kun skal administrere nogle penge, som Staten deler ud.

Hvis regionerne skulle have en mening skulle de også kunne udskrives en region-skat. De der bestemmer, hvordan pengene skal bruges, skal også bestemme, hvor mange, der skal kræves op. Den, der bestiller musikken, skal også betale.

Det kan godt være de folkevalgte regions-politikere er travle mennesker med stor betydning. Jeg synes, det er svært at vurdere. De er i hvert fald ikke gode til at synliggøre, hvad det er, de har travlt med.

Men når det er sagt er jeg også skeptisk over for nye struktur-ændringer. Struktur-ændringer er blevet en mani for både offentlige ledere og politikere. Det er blevet løsningen på alverdens problemer og udfordringer.

Alting skal ikke være som det altid har været. Men mange ansatte savner lidt mere ro til at gøre det, de er sat til i hverdagen. Mange frustreres af, at de skifter kontor og chef for tit..... så derfor synes jeg nok også, at regionerne skal have lov til at eksistere nogle år endnu, inden man laver om.

Når det er sagt, vil jeg dog skyndsomt tilføje, at min respekt for Lars Løkke som statsminister er vokset betydeligt gennem årene. Han er ubestrideligt en dygtig parlamentariker, der med et lille mandat-tal og halv-dårlige meningsmålinger har evnet at manøvrere i et vanskeligt Folketing. Jeg fornemmer også, at han i stigende grad sætter hælene i over for Dansk Folkepartis mange populistiske forslag.

Det skal han ikke have utak for.

Så jeg vil slutte med at sige, at jeg synes vi sammen skal bidrage til et godt valg for Venstre , når det bliver aktuelt.

Men inden jeg slutter helt vil jeg godt benytte lejligheden til i denne min sidste formandsberetning at rette en personlig tak til foreningens tidligere, mangeårige formand Erik Esager. Du var årsag til, at jeg i sin tid stillede op til byrådet og fik otte spændende, lærerige, inspirerende år som medlem. I de år jeg sad der var du også en loyal støtte, som havde en god fornemmelse for, hvad der rørte sig i medlemskredsen.

Og så vil jeg også gerne benytte lejligheden til at sige den øvrige bestyrelse tak. Vi er jo ikke den bestyrelse i Idom-Råsted, der har haft flest bestyrelsesmøder om året, men når vi har mødtes, har vi haft nogle gode snakke om politik..... hvis vi kunne bestemme ville alting garanteret være godt, både i Holstebro Kommune og i Danmark. Men vi har heldigvis også snakket om en hel masse andet end Venstre-politik. Det har altid været nogle hyggelige møder.... Og det er heller ikke at kimse ad.

Tak for det!